Nedjelja, 15.03.2020.g.

Čega se čovjek najviše boji? Koliko sam ja shvatio osjećaje i razmišljanja

ljudi oko mene, ljudi se najviše boje smrti...

A zašto je onda sveti Franjo o smrti govorio kao o "svojoj sestrici". O

tome je zapisano:

"U dobi od četrdeset i dvije godine brat Franjo osjetio je da mu se,

pritisnuta bolešću, oslabljena od askeze i rana, teške bolesti očiju – bliži

smrt. Kod Franje ni traga nekom strahu od smrti! U takvom stanju Franjo

po posljednji put blagoslovi svoj ljubljeni Asiz, legne u zadnjoj uri gol na

golo tlo, jer je «htio da se gol bori s golim». Zatim reče: «Dobro došla,

moja sestrice Smrti!» i odmah naredi okupljenoj braći da mu pjevaju o

sestrici Smrti:

«Hvaljen budi, Gospodine moj, zbog sestre nam Smrti tjelesne

kojoj nijedan živi čovjek izmaknuti ne može.

Jao onima što umiru u smrtnome grijehu.

Blaženi koje snađu u tvojoj presvetoj volji,

jer im druga smrt neće nauditi.»

(Iz pjesme PJESMA STVORENJA ili PJESMA BRATA SUNCA)

A sada,kako mi oholi ljudi znamo reći,u modernom, 21. stoljeću, pojavio

se neki "koronavirus". I bacio na koljena našu "modernost", oholost,

materijalnu sigurnost...

I došao je strah, jedno od najjačih i najvažnijih sotonih oružja protiv nas

ljudi. Strah koji paralizira misli, osjećaje, realnost prosuđivanja ...

I došao je strah od smrti ...za sebe i za svoje bližnje...

Da li sam spreman sutra oboljeti od koronavirusa?

Da li sam spreman trpjeti od te bolesti?

Da li sam spreman umrijeti od te bolesti?

Evo kušnje za moju vjeru ...

A ipak, moje srce s radošću pjeva:

«Hvaljen budi, Gospodine moj, zbog sestre nam Smrti tjelesne

kojoj nijedan živi čovjek izmaknuti ne može.

Jao onima što umiru u smrtnome grijehu.

Blaženi koje snađu u tvojoj presvetoj volji,

jer im druga smrt neće nauditi.»

Gospodin moj, i Bog moj, i sve moje ...